

РЕШЕНИЕ

№ 5246

гр. София, 03.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 154 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Д.Б.А.

при участието на секретаря С.С.Ц.
като разглежда докладваното от Д.Б.А. Гражданско дело № 20221110132984 по описа за 2022 година

Производството по делото е образувано, въз основа на искова молба, подадена от /фирма/, ЕИК 030269049, против /фирма/, ЕИК *****, с която са предявени осъдителни искове с правно основание чл. 411 КЗ за сумата от 2 550,14 лв., представляваща застрахователно обезщетение, изплатено от ищеца по силата на договор за имуществено застраховане, във връзка с настъпило на 03.12.2020 г. застрахователно събитие, причинено от лице, чиято гражданска отговорност е застрахована от ответника, ведно със законната лихва от датата на предявяване на исковата претенция до окончателното плащане на сумата, както и сумата 325,00 лева мораторна лихва за периода от 16.03.2021г. до 20.06.2022 г./датата на завеждане на исковата молба/.

Ищецът твърди, че на 03.12.2020 г. в гр. София е настъпило ПТП с участие на застрахован при него по имуществена застраховка „Каско на МПС“ лек автомобил „Фолксваген Бора“ с рег. № *****, и моторно превозно средство „Опел Астра“, с ДК № *****. Поддържа, че виновен за настъпване на ПТП е водачът на моторно превозно средство „Опел Астра“, с ДК № *****, чиято гражданска отговорност е била застрахована по силата на договор, сключен с ответното дружество. Сочи, че е извършил плащане на застрахователно обезщетение в размер на 2 535,14 лв., ведно с 15 лв. обичайни разноси. Твърди, че е поканил ответника да възстанови платеното

обезщетение, но последният не е изпълнил задължението си. Ето защо искането е съдът да осъди ответното дружество, да заплати на ищеца сумата от 2 550,14 лв. с включени ликвидационни разноски, както и сумата от 325,00 лева, представляваща мораторна лихва за периода от 16.03.2021 до 20.06.2022г., ведно със законната лихва от датата на подаване на исковата молба /20.06.2022 г./ до окончателното плащане на сумите и направените в производството разноски.

Ответникът е подал отговор на исковата молба. Със същия оспорва предявения иск по основание и размер. Оспорва вината и противоправното действие на водача на застрахования при него автомобил. Оспорва механизма на настъпване на процесното ПТП. Оспорва размера на претендираното обезщетение, като счита същия за завишен и несъответен на действително дължимия такъв относно претърпените вреди. Претендира разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено от ФАКТИЧЕСКА И ПРАВНА СТРАНА следното:

От събраните по делото доказателства се установява, че ищецът е сключил застрахователен договор по застраховка „Каско на МПС“, обективиран в застрахователна полица № 0312200855013353, валиден към момента на настъпване на процесното ПТП /03.12.2020 г./. По силата на договора застрахователят е поел задължение да заплати застрахователно обезщетение при настъпване на застрахователно събитие относно лек автомобил марка „Фолксваген Бора“, с рег. № *****.

От уведомление за щета от застрахованото лице, адресирано до /фирма/ е видно, че е била образувана преписка по щета № 210751242/03.12.2020 г.

От възлагателното писмо до доверения автосервиз и направената калкулация по щета се установява, че размерът на застрахователното обезщетение по, възлиза на сумата от 2 535,14 лв.

С покана за доброволно изпълнение на регресни претенции ищецът поканил ответника да възстанови сумата в размер на 2 535,14 лв., представляваща платено застрахователно обезщетение и ликвидационни разноски в размер на 15,00 лв.

От приетото преводно нареждане от 07.01.2021 г. се установява, че на същата дата ищцовото дружество е наредило плащане на сумата 2535,14 лв. на доверения автосервиз по процесната щета № 210751242/20 г.

От заключението на изслушаната САТЕ се установява, че общата стойност на причинените при ПТП вреди по л.а. „Фолксваген Бора“, с рег. № ***** от техническа гледна точка са в причинно-следствена връзка с описания механизъм на ПТП.

От заключението се установява също, че действителната стойност на вредите по „Фолксваген Бора“, с рег. № ***** по средни пазарни цени към датата на ПТП, възлиза на 2 852,03 лева.

В открито съдебно заседание, разпитаният свидетел Йоан Б. А., заявява, че участвал в ПТП на /улица/ и /булевард/ на 03.12.2020г. Излизал от /улица/, за да завие към „Южен парк“ по /булевард/. Изяснява още, че в първата лента имало паркирали коли, а във втората лента спрял автобус, който го пропуснал да мине. Споделя, че щетите по автомобила му били - ударен ляв и десен калник, изкривени рогове. Застрахователите поискали да бракуват автомобила, но го поправили. Автомобилът, който го ударил бил „Опел“. Обадили на тел. 112 и съставили двустранен констативен протокол.

По делото е разпитан и свидетеля И. М. Г.. Същият заявява, че участвал в ПТП на /булевард/ през 2020 г. Изпреварвал автобус на светофара на /булевард/ и /булевард/. Движил се в посока от „Южен парк“ към ж.к.К.с.. Преди светофара с /булевард/ настъпило ПТП с излизащ от улицата лек автомобил. Споделя също, че съставили двустранен протокол. Няма спомен дали имало маркировка за изпреварване.

Съгласно разпоредбата на чл. 153 ГПК, предмет на доказване са спорните факти от значение за решаване на делото и връзките между тях. В настоящия случай страните не спорят и с доклада по делото, по реда на чл. 146, ал. 1, т. 3 ГПК е прието за безспорно наличието на горепосочените предпоставки. Същите се установяват и от приетите по делото и неоспорени от страните писмени доказателства.

Предмет на настоящия спор е за дължимия размер на застрахователно обезщетение.

За да бъде ангажирана отговорността на застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на причинителя на вредата при иск с правно основание чл. 411 КЗ е свързано с установяване на следните кумулативно дадени предпоставки: 1. Валидно застрахователно правоотношение между увреденото лице и застрахователното дружество-ищец; 2. Заплащане на застрахователно обезщетение от дружеството-ищец; 3. Предпоставките по чл. 45 ЗЗД по отношение на причинителя на вредата – противоправно деяние; вина; вреди и причинно-следствена връзка между деянието и причинените вреди; 4. Наличие на валидно застрахователно правоотношение по договор за застраховка „Гражданска отговорност“ към датата на ПТП с дружеството-ответник относно МПС, с което са причинени вредите.

Съгласно разпоредбата на чл. 411 от КЗ, застрахователят встъпва в правата на застрахования, произтичащи от непозволено увреждане, с плащането на застрахователното обезщетение. Съгласно разпоредбата на чл. 411 от КЗ с плащането на застрахователното обезщетение застрахователят встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка „Гражданска

отговорност” до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. В случаите, когато причинителят на вредата има сключена застраховка "Гражданска отговорност", застрахователят по имуществената застраховка същият встъпва в правата на застрахования срещу причинителя на вредата или неговия застраховател по застраховка "Гражданска отговорност" - до размера на платеното обезщетение и обичайните разноски, направени за неговото определяне. Застрахователят по имуществена застраховка може да предяви вземанията си направо към застрахователя по "Гражданска отговорност". Когато вредата е причинена от водач на моторно превозно средство, който има валидна задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, застрахователят по имуществена застраховка, който е встъпил в правата на увреденото лице, може да предяви претенцията си към причинителя само за размера на причинените вреди.

Основателността на предявения иск на застрахователя с правно основание чл.411 КЗ е поставена в зависимост от това дали в патримониума на застрахования са възникнали права за обезщетяване на вреди, причинени от непозволено увреждане. Събраните по делото доказателства еднопосочно и безспорно установяват, че на посочената в исковата молба дата, водачът на лек автомобил „Опел”, модел „Астра“ с рег. № ***** е причинил увреждания по застрахования при ищеца автомобил „Фолксваген Бора”, с рег. № *****.

От изложеното следва, че по делото е проведено пълно доказване на фактическия състав на деликта – противоправно поведение на водача на „Опел”, модел „Астра“ с рег. № *****, което се намира в причинно-следствена връзка с настъпили имуществени увреждания по л. а. „Фолксваген Бора”, с рег. № *****. Съдът приема за установена вината на водача на лек автомобил марка „Опел”, модел „Астра“ с рег. № *****, доколкото от материалите по делото – изготвената експертиза и и проект за организация на движението в района на кръстовището , където е настъпило пътно – транспортното произшествие, се установява, че именно водачът на лек автомобил „Опел”, модел „Астра“ с рег. № ***** е предприел маневра изпреварване на движещия се в същото пътно платно автобус в насрещната лента за движение.

Същевременно, застрахователят по имуществената застраховка е длъжен да съобрази размера на обезщетението с действителната стойност на вредите, изчислена към деня на настъпване на застрахователното събитие. Тълкуването на разпоредбите на КЗ води до извода, че за определяне на размера на застрахователните обезщетения законодателят изхожда от един общ фундаментален критерий - действителната стойност на причинената вреда, т.е. стойността, определена по средни пазарни цени към датата на застрахователното събитие.

Съгласно задължителното за приложение от съдилищата решение №

52/08.07.2010г. по т.д. № 652/2009г. на ВКС, ТК, I ТО, при определяне на обезщетението по чл. 226 КЗ /отм./ прилагането на Методиката за уреждане на претенции за обезщетение на вреди по чл. 4 на Приложение № 1 към чл. 15, ал. 4 от Наредба № 24/08.03.2006г. на КФЗ не е задължително. Определеното застрахователно обезщетение въз основа на заключение на вещо лице може да надвишава минималната долна граница по чл. 4 на Приложение № 1, когато не са представени фактури за извършен ремонт на МПС в сервиз, а размерът на обезщетението е бил определен от застрахователя в съответствие с Наредба № 24/08.03.2006г. на КФЗ понастоящем Наредба № 49 от 16.10.2014 г. на КФН. ИзплатИ.т застрахователно обезщетение на увреденото лице застраховател по имуществена застраховка, встъпва по силата на чл. 213, ал. 1 КЗ /отм./ в правото на застрахования срещу застрахователя на делинквента по застраховка „Гражданска отговорност” в обема, в който то съществува към момента на встъпването. След като правото на увредения към застрахователя по задължителната застраховка „Гражданска отговорност” е да получи обезщетение в размер на действителната стойност на вредата, но не повече от застрахователната сума по договора, встъпването на застрахователя по имуществената застраховка е до същия размер на обезщетението.

В настоящия случай от представената фактура на стойност 2 535,14 лв. е видно, че е извършен ремонт на увреденото МПС в доверен автосервиз. От заключението по допуснатата авто-техническа експертиза, което не е оспорено от страните и което съдът кредитира като обективно и компетентно изготвено се установява, че действителната стойност на вредите към датата на застрахователното събитие, възлиза на сумата от 2 852,03 лв. Предвид горното, след като действителната стойност на вредите към датата на ПТП е 2535,14 лв., а съобразно заключението на вещото лице стойността по процесната щета е за от сумата от 2 852,00 лв., дължима остава претенцията в размер на 2 550,14 лв. Ето защо съдът приема, че предявеният иск с правно основание чл. 411, ал. 1 КЗ следва да бъде уважен като основателен и доказан за сумата от 2550,14 лв., ведно с обичайните разноски в размер на 15,00 лева.

Страните не спорят, и от приетите писмени доказателства- регресна покана и известие за доставяне се установява, че на 26.02.2021 г. ищецът е поканил ответника да му възстанови сумата от 2550,14 лв. – застрахователно обезщетение, и 15,00 лв. – ликвидационни разноски. С уведомително писмо, заведено в ищцовото дружество на 16.03.2021 г. ответникът е отказал плащане на претендираната сума. Ето защо ответникът дължи на ищеца лихва за забава върху главницата от 2 550,14 лв. за периода 16.03.2021 г. – 20.06.2021 г. Съобразно използвания калкулатор лихви и на основание чл. 162 ГПК съдът приема, че размерът на лихвата за забава за периода 17.03.2021 г. – 20.06.2021 г., вкл. възлиза на 327,27 лв. Искът с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД следва да бъде уважен като основателен и до този размер.

При този изход на спора и изричната претенция на ищеца, на основание чл. 78, ал.

1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да му заплати направените разноси по делото в размер на 530,00 лв.

Водим от горното, Софийски районен съд, 154 състав

РЕШИ:

ОСЪЖДА на основание чл. 411 от КЗ, във връзка с чл. 86 от ЗЗД /фирма/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: /адрес/, **да заплати** на /фирма/, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление /адрес/, представлявано от Н. С.- главен изпълнителен директор и Р. Д. – изпълнителен директор сумата от **2 875.14 лв.** (две хиляди осемстотин седемдесет и пет лева и 14 ст.), представляваща обезщетение за имуществени вреди от ПТП, състояло се на 03.12.2020 г. както и **да заплати** на основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД сумата **327,27 лв.** (триста двадесет и седем лева и 27 ст.), представляваща лихва за забава върху главницата от 2 550,14 лв. за периода 16.03.2021 г. – 20.06.2022 г. до окончателното ѝ изплащане.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК /фирма/, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: /адрес/ **да заплати** на /фирма/, ЕИК: *****, със седалище и адрес на управление /адрес/ сумата от **530, 00 лв.**, (петстотин и тридесет лева), представляваща сторени по делото разноси.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____